

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vrod
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Čestitim bralcem in prijateljem „Slov. Gospo-
darja“ naznanjamo, da se bo početkom drugega
polletja listu prilagala dvojna priloga, namreč a) $\frac{1}{2}$
pole obsegajoča „Cerkvena priloga“ in b) $\frac{1}{2}$ pole ob-
segajoča „Gospodarstvena priloga“, vsak mesenc po
2krat. Cena listu ostane dosedanja, namreč 80 kr.
do 30. sept. in 1 fl. 60 kr. do 31. dec. 1879. „Slov.
Gospodar“ je torej najcenejši list na Slovenskem,
in pri nas vernemu kmetskemu ljudstvu najprimer-
nejši. Vabimo na obilno naročitev! Prihodnja šte-
vilka se pošlje vsem došedanjim prejemnikom, sledeča
pa le naročnikom.

Opravništvo.

Slovenci smo zmagali na Štajerskem.

Dolgo pomnili bodemo Slovenci štajerski den
2. julija, god obiskovanja blažene Marije. Zma-
gali smo v kmetskih skupinah povsod. Podrli smo
nasprotnike v kljub silnej borbi tudi v mariborskem-
slov. bistrškem, slov. graškem in mahrenberskem
okraju. Veselje in navdušenost slovenskih volilcev
tukaj se ne da popisati. Poparjenost in jeza li-
beralnih nemčurjev, inache Possegovcev, je veli-
kanska. Ta mož je zvest ostal svoje dosedanjej
osodi in je 6. krat propal v vseh okrajih, celó v
konjiškem okraju, na kateri se je najbolj zanašal.

Slovenski kandidat visokoblagorodni g. baron
Goedel dobil je v Mariboru pod predsedništvom
volilnej komisiji č. g. župnika Matije Fideršeka
115 glasov, Possegg samo 64. To je grozovensk
propad za nemčurje, sijajna zmaga za Slovence
in nov dokaz, kako vrlo se je tukaj narodna za-
vest ukrepila in kako razumno, spretno in vstrajno
se je v mariborskem-slov.-bistrškem okraju agiti-
ralo. V konjiškem okraju dalo je baronu Goedelnu
svoj glas 31 mož, Possegg pa 27 in v slov.
graškem baronu Goedelnu 42, Posseggu 20 tako,
da je baron Goedel bil izvoljen s 188. glasi.

Dalje smo zmagali Slovenci v Ptujju, Ljuto-
meru in Rogacu; v Ljutomeru je dobil g. Herman
64 glasov, Hempel 3, v Ptujju od 212 glasov 210.
Živili vrli volilci!

Tretji slovenski kandidat g. dr. Vošnjak bil
je pa povsod izvoljen enoglasno. Slava volilcem!
Živili slovenski volilci, živili slovenski poslanci:
g. baron Goedel, g. Herman, g. dr. Vošnjak!

Slovenski Gospodar svojim bralcem in pri- jateljem!

Denešnja številka 27. ima za prilogo $\frac{1}{2}$ tis-
kane pole. Imenujemo jo: Cerkvena priloga.
Jeni namen je: verske svetinje katoliških Slove-
cev braniti in zagovarjati, kder je ta list razšir-
jen. Cerkvena priloga se bo listu dodajala na
mesene po 2krat. Izdajatelj je kakor lista tako tudi
priloge naše katoliško tiskovno društvo Lavantin-
ske škofije. Upa s tem nadomestiti nekoliko znane
Slomšekove „Drobtince“. Zapopadek ali tvarina
v prilogi obravnovana bo prilično jednaka. Bode
se moglo reči, da naša priloga hoče čestitim bral-
cem biti obnovljene „Drobtince“ pa v drugej obliki.
Prosimo torej tudi, naj se nam pošilja gradiva, če
ga kdo v naši škofiji kaj ima uže spisanega.
Hvaležno bodemo dopise in spise sprejemali in
kolikor mogoče točno vsem ustrezali. Tudi dopisi
o raznih cerkvenih svečanostih, ki se v glavnem
listu zavolj tesnobe prostora pogosto morajo od-
ložiti ali celó opustiti, se bodo dobro porabili.
Jednako všeč nam bodo poročila o bratovščinah,
cerkvenih stavbah itd. Sploh vse, kar bi katoliškega
Slovenca, posebno v naši škofiji, zanimati
moglo in moralo, to bo našlo prostora. Cerkvene
umetnosti, pota božja, popisi starih in novih cer-
kev, kapel itd., vse se da porabiti. Rado se bo
oziralo na sv. misijone, domače in vnanje, na kr-
ščansko odgojo otrok! Beseda bode povsod in
vselej priprosta, lehkoumevna, namen čast božja
in zveličanje duš! Upamo, da bo tako namen tis-
kovnega društva močno pospeševan in požrtvoval-
nost blagih udov pa tudi slavnih odbornikov rodila
obilno sadu!

Prihodnja številka 28. „Slov. Gospodarja“
bo imela tudi prilogo, to pa „Gospodarstveno pri-
logo“. Izhajala bo tudi po 2krat na mesenc. Pri-

lagati jo pa daje slavna kmetijska družba štajerska. Ona želi tako ustreči željam, koje so nekateri jenih podružnic na slov. Štajerskem izrekle, naj skuša tudi med Slovence širiti gospodarske nauke in skušnje, naj si omisli sredstvo ali glasilo svojega delovanja za slovensko kmetisko ljudstvo na Štajerskem, ker nemški pisani „Landbote“ temu namenu pri nas vsestranski in uspešno ustrezati ne more! Najbolj zahtevala je to podružnica Terboveljska, Brežiška, Vranska itd. Lepa hvala dotičnim gospodom. Omenjena želja izrekla se je v obćnem zboru letos mesenca marca. Pri tej priliki se je upozorilo na „Slov. Gospodarja“, kot list, ki je na slovenskem Štajerskem med kmeti najbolj razširjen. Izvrševanje so zborniki izročili odboru v Gradcu. Pred nekim časom je odbor stopil v dogovor z odborom katoliškega tiskovnega društva v Mariboru. Kmalu bili so dogovori dokončani, porazumljenje dognano in nagodba sklenjena, da prilaga slavna kmetijska družba štajerska „Slov. Gospodarju“ imenovano „Gospodarstveno prilogo“ proti primernej nagradi. Nekaj iztisov „Gospodarstvene priloge“ prejemale bo slavna družba ter jih določila svojim udom na slovenskem Štajerskem! Tako dobi „Slov. Gospodar“ novo prilogo, jako zaželeno njemu pa tudi kmetiskim svojim bralcem, ki so gospodarskega poduka v obliki krajših lahko umevno pisanih sestavkov potrebni, kakor riba vode.

Tako je storil naš „Slov. Gospodar“ velik korak naprej! List dobi 2 jako potrebni in velevažni, prekornisti prilogi, a cena mu ostane nespreminjena; 3 fl. za celo leto, 1.60 kr. za pol leta, 80 kr. za četrt leta. Gotovo najcenejši list na Slovenskem! Sedaj ima okoli 2000 naročnikov. Omenjeni napredek ga stori vrednega, da mu naročnikov število poskoči do 3000! Bogu pa, ki je naš trud toliko blagoslovil, bodi vsa čast in hvala!

Gospodarske stvari.

Zimska grahorica.

M. Med rastlinami, ki pred drugimi kot živinska krma služijo, se v novejšem času zimska grahorica (Vicia) iz več uzrokov priporoča. Pravi, da ni nobena druga krma tako sposobna, ravno ob onem času, ko navadno druge krme naj večkrat in najbolj primanjkuje, kot nadomestek druge krme služiti, pa tudi se ne da skoraj nobena druga krminska rastlina v tako različnih vremenskih in poljskih razmerah z enako dobrim uspehom sejati in pridelovati. Čas, ko primanjkanje krme najrajše in najhujše pritisne, je navadno sred poletja o najhujši vročini, še bolj pa spomladi, kedar so zimski zakladi sena in slame skoraj že večidel pošli, zelene klaje pa tudi še ni. Turšica za krmo, rudeča detelja, rž za krmo in sploh vsake sorte fure še ni. Tu zimska grahorica predobro pomaga. Doma je iz visoko v severu

ležeče Skocije, je tudi najhujše zime vajena in more se pa tudi kakor navadna grahorica spomladi in poleti sejati in zato pa še bujnejše raste ko ta. Kar se zemlje tiče, se zimska grahorica povsodi tam more sejati, kjer navadna, in sicer z istim uspehom, kakor ta. Ker spada njena največa rast v mesece avgust oziroma april in maj, more se toraj brez pomislika tudi še v lahki zemlji sejati, kder poletna grahorica zarad prevelike suše več ne stori.

Njiva se pripravlja, kakor za navadno poletno grahorico, sme pa bolj grudasta biti, ker jo grude varujejo, da po zimi ne pozebe. Zemlja mora biti v močnem dobrem stanu. Za pridelovanje krme je sploh pol gnoja plitvo podoranega ali pa po sejanju po vrhu raztrošenega na velik hasek. Kdor si pa hoče zrnja pridelati, ta ne sme gnojiti, ker rastlina že močna v zimo pride in drugače pozebe. Najkesneje se seje v prvi polovici meseca septembra, če le mogoče še meseca avgusta. Kdor ne more ali noče rano sejati, ta naj zimske grahorice rajši ne seje. Med grahorično seme se mora nekoliko rži pomešati, da se more okoli krepkih rženih bilk ovijati in poprijemati, drugače poleže in od spodaj žolta postane, potem gnjije in živina nje nemara več. Najbolj se ji prileže tako imenovana grmičasta ali obraščena rž, da se ž njo pomeša. Na hektaro se jemlje za zeleno klajo 140—160 kilo grahorice in 36—44 kilo rži; za pridelek zrnja pa 120—140 kilov grahorice in 60—70 kilov rži, kakor je pač zemlja močnejša ali slabejša in skoršen je čas posejave. Najbolj kaže, da se grahorica seje po vrsti, rž pa po širokem. Po zimi gre grahorica vsaj na videž nekoliko nazaj, če je tudi jesen njivo lepo pokrivala. Postane nekoliko medle barve celo rujave in le če se dobro in na tanko pogleda, se vidi, da je mnogo še tudi bolj slabih rastlinic na njivi. Brž pa, ko začne spomladi trpežno toplo prihajati, se začnejo male rastlinice čudno kako močno razraščati in kmalo je cela njiva lepo zelena, pokrita prek in prek z gosto grahorico. Zelena krma se začinja ravno spomladi kositi 8—14 dni predno je rudeča detelja za košnjo, in še vedno nekoliko dni pred rženo furo. Kositi se pa mora začeti prav rano, brž ko je grahorica za črevelj visoka, še predno rž v kolence začne iti. Grahorica tako naglo raste, da če se prepozno začne kositev, zadnja grahorica že poleže predno vrsta kositve do nje pride. Najprej pokošena grahorica še enkrat požene in daje še eno košnjo zelene krme ali pa srednji pridelek zrnja, če se pusti, da zazori. Zrnje zimske grahorice dozori ravno ob času, ob katerem rž dozori, žetev poletne grahorice, ker je steblovje daljše in ker je cela njiva z gosto zraščeno odejo pokrita. Da zrnje preveč ne izpada, se ne sme čakati z žetvijo tako dolgo, da je prezrela pa tudi v veliki suši ne kaže žeti, ampak o rosi in sploh če je vlažno vreme. Pridelek na krmi in zrnju je precej mnogo obilnejši od onega poletne grahorice.

Kder se pa zimska grahorica seje med dvema drugima žitoma, je to zopet na marsiktero stran od velike koristi. Ako se zimska grahorica seje kot prva sejatev na njivo, je mogoče tako najvišje pridelke krme v jednom letu doseči, n. pr. najprej zimsko grahorico, za njo koruzo za krmo ali letno grahorico in slednjič še debelo belo peso. Najbolj se prileže zimska grahorica po strnenem žitu, ki se meseca julija ali saj začetek avgusta iz njive pospravi, in če se hoče ko zelena klaja poklada za repo, tabakom, zeleno koruzo in repičem. Ker ima rastlina perje, zapusti za seboj sledečemu sadežu vrlo dobro pripravljeno njivo. Tudi je še dosti časa za sledeči sadež.

Karpja reja zlasti z ozirom na kmeta.

M. IV. Iz ribnika drestenika je treba žabe kolikor najbolj odganjati in odvracati, kar se tako doseže, če se njihove ikre z grabljami na breg potegnejo in posušiti dadó. Tudi zagrebsti jih je dobro. Sploh pa je ribniku dresteniku mir in pokoj na vsako stran najbolj potreben, torej ne sme biti na kakem živinskem pašniku, ne ščuka v njem, ne preveč spremenljiv vodni stan, ako se hoče, da karpja reja uspeva. Ko se je tako nekaj let rib zaplojalo, ima zdaj posestnik 1-, 2-, in 3-letnih karpov na razpolaganje dosti, ki se morajo pa skrbno po letnikih ločiti in v posebne ribnike za rast porazdeliti, tako da morejo tukaj dobro uspevati. Le tako se da pravi uspeh doseči; kajti če manjša ribica kaki črviček najde in pograbi, brž jih je troja večih in močnejših pri njej in ga skušajo vzeti, kar se jim tudi večidel posreči; mala ribica pa strada pri tem in ne raste: kajti pri živalih ne velja zakon pravičnosti, ampak zakon moči, kakor se je v naši razsvitljeni dobi znano Darwinovo načelo, da močnejši požre slabejšega, na sramoto in škodo človečanstva v javno življenje narodov namesto uzvišenega načela krščanske pravičnosti vrnil.

Ako so ribniki za rast bogati hrane in živeža, t. j. ako imajo rodovitno vodo iz njiv in dobro ilovico in mastno mahovinasto zemljo in če ni preveč rib v njih, tako postajajo karpji v njih pri že jeseni tretjega leta čez 1 kilo težki in so že za na prodaj. Število ribnikov in njihove lastnosti bodo brž pokazale, ali je koristno in hasnovito karpe še četrto leto v njih rediti ali ne. V ribnikih za rast in pitanje karpov je ščuka imenitna za pospeševanje karpje reje. Sicer ni res, da ščuka služi v to, da lene karpe po ribniku sem ter tje poganja, da se malo bolj gibljejo in tako bolj rastejo; pač pa jim ščuka v ribnikih za rast in pitanje brani misliti na škodljivo drstenje in pokončuje nepotrebno, nekoristno drhal belic in karasovcev, kateri karpom potrebno hrano krajšajo. V ribnikih drestenikih pa je ščuka od velike škode.

Trpežni podplati na črevljih. Podplati postanejo več ko še za enkrat tako trpežni, ako se več

krat zaporedoma z lanenim firnežem pomažejo. Novi podplati se tako dolgo s tem firnežem mažejo, dokler še kaj olja v se vsesavajo. Ravno tako se napajajo tudi šivi med podplati in gornjim usnjem. Podplati postanejo taki, da vode več ne prepuščajo, mrzle noge grejejo in ne cvrkajo več, kar je zelo neprijetno ušesu.

Kako si doma lahko jesiha napraviti.

M. V ta namen se priredita 2 sodčeka, jeden za pripravljanja jesiha, drugi za hranjevanje. Oba sodčeka morata biti ali iz bukovega ali pa iz hrastovega lesa in v železnih obročih. Prvi se na sprednji strani ravno nad pipo 2·6—4 cent. pod pilkino dogo prevrta, da dobi tako luknjo za zrak. Široka mora biti 1·3 cent. v premeri. Oba se postavita po zimi v klet, ktera je zadosti topla, kar se doseže s tem, da se morejo okna zavezni in zadelati. Najprej se napolni prvi sodček s prav dobrim jesihom gori do prezračne luknje, za kar ga je blizu 15—20 litrov potreba. Ta jesih pa mora čist vinski jesih biti brez vsega očiščenega lesnega jesiha, kakoršnega se zdaj pogosto dobiva. Kajti ta sorta jesiha je napravljanju jesiha na kvar. Tako se pusti jesih v sodčku z zračno luknjico 14 dni na miru ležati, dokler se ves sodčekov les jesiha prav do dobra navzame in napije. Zdaj se ga 4½ litra odtoči, ki se v drugi sodček za hranjevanje vlijejo. Odtočeni jesih v prvem sodčku se nadomesti z vrelo vodo, ktereje se je 42 dekagramov čistega brez vsega patočnega (Fusel) duha vinskega cveta prililo. V dveh do treh nedeljah se zopet 4½ litra jesiha iz prvega sodčeka odtoči in v hranovavni sodček vlije, ki se ravno na isti način nadomestujejo, kakor prvi, z vodo in vinskim cvetom. Vsakih 14 dni se isto delo ponovi. Ker je v sodčku precej veliko jesiha, zato tudi ni treba skrbeti za nenavadno visoko toploto v kleti, vsaj ne za večjo, kakoršna je v dobrih kletih po zimi navadna. Taki jesihov studenec trpi več let, po pet in še več. Ako se hoče, da zadobi tako napravljene jesih okus vinskega jesiha, se mu mora nekaj vinskega kamna pridjati in z žganim cukrom barve dati.

Sejmovi na Štajerskem. 6. jul. Oplotnica; 7. jul. Vojnik; 8. jul. sv. Andrej v Susilah, sv. Hema, Pišcece; sv. Jurij na Pesnici; 10. jul. Gradec; 12. jul. Rogatec, Šoštanj.

Sejmovi na Koroškem. 8. jul. Paternijon, 25. jul. Strassburg, Saksenburg, Rajhenfels; 26. jul. Kotariče.

Dopisi.

Iz Čadrama. (Tagespošta in Cillier-Zeitung) ste laž raznesle zastran nekega darovanja v naše farni cerkvi. Jožefov, Vidov in škapulirski sejem, ki vsako leto veliko ljudi pri

naši podružnici sv. Barbari zbirajo, se obhajajo na cerkvenem zemljišču, tik kterege ima tukajšnji farman Jakob Leskovar, p. d. Žužaj, svoj vinograd. Pred 9 letmi je ta mož se priženil sem gor od sv. Jerneja pri Ločah, kjer so v prejšnjih letih visoki škofiji veliko sitnob sè svojimi pravdami napravili. Na zglatvi tega svojega vinograda je J. L. lani naznanil Oplotniškemu županstvu, da boče neko kolibo postaviti. Stavbeni komisijon se je v tej zadevi poklical in tudi cerkveno predstojništvo je bilo povabljeno, ki je, po ključarjih zastopano, se proti temu pritožilo, rekoč, da J. L. do prostora, kjer hoče to namenjeno kočuro postaviti, nima nijene postavne ceste. Celjsko okr. glavarstvo je župnijskemu uradu naznanilo črez več mesencev, da se je stavbenim postavam zado-stilo, kar se je v začetku opustilo, in da zdaj se ta stavba ne more več braniti, kar pa zadeva vožno cesto, spada ta reč pred sodnijo. Na to se je J. L. po nasvetu g. sodnika samega ustmeno cesta prepovedala in ko se on za to zmenil ni, se mu je prostor zagradil s plotom tam, kjer je prej sam plot imel, ker domači vedno tukaj živeči farmani so začeli trditi, da tam nikdor ceste ni kedaj imel. J. L. se je na to pritožil zoper kaljenje posestva in pravične ceste. Priče od obeh strank niso enako odločno govorile in tiste, ki so zoper cerkev za J. L. govorile, so trdile, da so ga zadnji čas večkrat videle tam voziti, kjer se mu zdaj prepovedati hoče in vsled tega je cerkev pravdo zgubila in bila obsojena stroškov plačati. Da bi se farmanom naznanilo ter da bi uzroka ne imeli cerkvenim predstojnikom nemarnost očitati, se je 8. jun. po obeh božjih službah to-le oznanilo: „Za vse popravilo sv. Barbare bilo je lani 1678 fl. plačati in cerkev zdaj ne le, da nima nič svojega denarja, ampak je še več 100 fl. dolžna, imela je pa pravdo z mejašem zavoljo ceste, katero si on po celem cerkvenem zemljišču svoji. Stari tukajšnji poštenjaki so drugači govorili, zato smo proti temu pravdo napeli. Mi bi ne bili imeli nikomur pustiti zunaj odločenega kraja voziti, pa nismo nikogar kedaj videli, da bi bil to storil in vendar smo pravdo zgubili in cerkev je bila bin-koštno soboto obsojena, da mora v 14 dnevih 29 fl. 74¹/₂ kr. stroškov plačati, drugači bi njo rubili, pa ne vem, kaj bi nji vzeti zamogli, morebiti lepo ponovljeni altar! Prošeni ste tedaj in povabljeni vsi pošteni farmani, da pridete praznik presv. R. T. popoldne k darovanju, ki bo pred litanijami, in sv. Barbari to položite, za kar so njo oni poškovali, ki so zoper njo pričali, pa še nijeden iz med njih za nje olupšanje ni peneza vložil“. Te besede so neke ene silno razžalile, ker so se pri sodniji v Konjicah, menda po Oplotniški soseski opozoreni, pritožili in od tam poslani žandar je 13. junija iskal po celi fari prič zoper g. župnika, ki so že tudi bile zaslišane, kakor da bi prošnja do farmanov, da naj ubogi cerkvi prostovoljno kaj pomagajo, kak vnebovpijoči greh bila. Nek ne-

prijate¹ je pa po svetu raztrosil laž, kakor da bi g. župnik bil za sebe darovanje oznanil, a pravda je bila za cerkev ter se ni začela po lastni trmi, temuč po ustmenem ukazu pres. g. patrona. Sploh pa po cerkveni postavi niso dolžni zastopniki cerkve, temuč cerkev sama mora stroške trpeti. Ako bi po svetu bilo toliko odločnih prijateljev cerkve, kakor nasprotnikov, bi bilo marsikaj boljše in tudi pri nas bi ne bile 2 podružnici sv. Mohorja in sv. Nikolaja zaprti zato, ker zavoljo znotraj-nega porušenja niste več za božjo službo spodobni!

Iz Zagreba. (Razbojnik Pahole ulovljen.) Grozno umorstvo, katero se je dogodilo dne 20. sušca 1877 v Oplotnici blizu Konjic, je gotovo še v živem spominu. Tudi „Slov. Gospodar“ je ob svojem času o tem poročal. Kmetica Ana Gajšek je bila namreč onega dne na grozen način umorjena ter oropana vsega, kar se je dalo odnesti. Enega razbojnikov so sicer tačas prijeli ter v dolgoleten zapor obsodili, ali glavni morilec, neki Janez Pahole, rodom iz Premysla na Českem, je všel ter izginil, da ni bilo do zdaj ne duha ne sluha po njem. Še le leta 1876 je bil izpuščen v Karlavi iz ječe, kjer je zavoljo zločina ubojstva presedel cela 4 leta. Čeravno je pri ubojstvu v Oplotnici bil v prst desne roke vgrizen ter z nožem na hrbtu in na roki ranjen, čeravno so ga povsod iskali in zasledovali, vendar ga roka pravice dolgo ni mogla prijeti. Še le nedavno dobilo je mestno poglavarstvo v Mariboru nepodpisano pismo, da je morivec Pahole tukaj v Zagrebu in da služi kot zidarški delavec. Vsled tega pisma prišel je pretečni teden komisar mariborske policije, spremljan od enega stražarja, v Zagreb, da bi prijel onega morilca. Ali Pahole, kateri se je s svojo sestro pod tujim imenom v Zagrebu državal, je bil že zvedel, kaj ga čaka. Že den prej, ko je komisar iz Maribora prišel, ga ni bilo več na delo, in zvedelo se je, da je odšel v Veliko-Gorico. Policija ga je iskala tudi tam, ali zastonj; ljudje so govorili, da je pobegnul v Sisek, kamor ga je komisar zasledoval, ali tudi tam ga niso mogli dobiti. Kakor čujem, posrečilo se je komisarju, kateri se je bil iz Siseka vrnil zopet v Gorico, prijati morilca s pomočjo žandarjev v nekej hosti blizu Leskenika. Dolgo se je zločinec odtegoval pravici, ali všel jej vendar ni; zdaj bode imel čas premišljevat, da na svetu ni nič tako skrito, da bi ne bilo enkrat očito. N—č.

Iz Vodranec. (Pesniku Stanku Vrazu) bodo jegovi hrvatski in slovenski čestilci pri rojstni hiši v Cerovcu vzdali spomenivno ploščo. Ob enem se misli večja slovanska veselica napraviti. Nameravali so jo letos, pa jo vendar odložili na drugo leto. Zastran priprav se nam piše iz Vodranec: „Nekateri svetujejo sestaviti v Ljubljani odbor, kateremu bi bila zadača, v sporazumljenji s Hrvati delati priprave za omenjeno svečanost. Ne vemo, čemu bi bil v Ljubljani zato svrhu odbor? Ljubljana „ljubica nebes in sreče“

kamor se ozira slovenstvo, je res naše središče, ali odbora za svečanost, katera bode se med Muro in Dravo vršila, nam ni treba v Ljubljani. Tudi se opozoruje na odlične čč. gg. rodoljube: dr. Ivana Gršaka, Božidara Raiča in Ivana Kukovca, da bi k tej slavnosti pripomagali. Proti temu nemamo nič, ker omenjene gospode poznamo kot izvrstne narodnjake, le to je prašanje, ali bode zamogel kateri izmed njih radi obilnih opravil ta posel prevzeti. Tudi ljutomerska čitalnica sedaj žalibog nema moža, ki bi se te priprave živahno poprijel. Najprej nam je treba za to svrhu denarja. Da se ta dobi, naj bi blagovolili odbori po slovenskih čitalnicah bodočo zimo prirerjati za omenjeno svrhu veselice, katerih čisti doneski bi se obrnoli v pripravo k slavnosti. Odbor „Matice hrvatske“, ki bode, kakor se sliši, prevzela stroške za ploščo, naj bi izvolil odsek, v katerem mora biti učeni g. dr. Franjo Markovič, profesor modroslovja na kr. vseučilišču v Zagrebu, znan kot dramatik, zraven njega g. Avgust Šenoa, slavni romanopisec in pesnik, urednik lepoznavskega lista „Vienac“ in šče dvojica drugih veljakov, naj se poišče na slovenskem Štajeru pooblaščenec, kateremu naj bi se po čitalnicah nabrani denarji izročevali, a mož za to bi bil najprikladnejši g. Josip Žitek, profesor na realni gimnaziji na Ptuji. G. prof. je velik čestilec sl. pokojnika in v počitnicah, kedar se ima ta veselica vršiti, celo neodvisen. On tudi pozna nekoje poznance pokojnikove, ki zbog odaljenosti niso udje čitalnic, a vendar bi bilo pri njih dobro potrkati, da se kaj dobi. Dobro bi bilo, da bi gospodje iz Zagreba še pred letošnjimi šolskimi počitnicami g. prof. v to svrhu pooblastili, da bi započel hitrej delati. G. prof. naj bi bil vodja priprav k tej svečanosti in si sam izbral nekoliko pomagalcev, med katerimi bi moral vsakako biti pesnik Vatroslav.“ B. F.

Iz Hotinje vesi pri Mariboru. (Požar — volitev.) V petek 27. junija popoldne 5. uri je bil velik požar. Pogorelo je 6 gospodarjev: Jan. Lešnik, Martin Sušec, St. Pungartnik, Jožef Falež, Anton Loštrec in Marko Pezdirc. Zgorelo je vse seno, gospodarske poslopje in orodje. Pri Lešniku pogoreli so 4 vozi, 2 kravi in voleka. Pri Sušecu 1 konj, 1 telica, 1 voz in 7 svinj. Pri Pungartniku 1 voz in 4 svinje. Pri Faležu 2 voza in pri Pezdircu 1 voz. Hvala lepa gasilcem, da so tako vrlo branili, sicer bi bilo zgorelo pol vesi. Zakuril je baje nekega težaka otrok. Želeti bi bilo, da bi se rudeče barvane vžigalice odpravile, ker se prerade vnamejo in otroci jih posebno ljubijo, ker so lepo barvane. Zavarovani so bili vsi. Liberalci res tudi letos niso obupali pred volitvijo. Zgodilo se je tako, kakor je „Slov. Gosp.“ naprej povedal. Nemškutar Retschnigg, bivši kmet v Slivnici, hodil je agitirat pretečene dni za Possegga k volilnim možem ali vse brez uspeha. V Hotinji in Orehovi vesi sta bila izvoljena 2 volilna moža, ker je bilo pri poslednjem številjenju 512

oseb. V Slivnici so nemčurji popolnem propali! Spet imamo izgled, da le v „slogi je moč!“ Živili vrli Slovenci, tako bomo zanaprej postopali! Kar so Slovenci 2. julija storili, tega ne bomo hitro pozabili, ker nam je velika čast, da smo zmagali, in da je Seidl I. in Seidl III. premagan.

Od sv. Marjeta pri Pesnici. (Prvotne volitve) smo v treh srenjah brez vsakega nasprotovanja srečno zvršili; posebno lepa edinost je vladala med volilci v Marječki srenji, kjer je g. Šikar kakti predstojnik se prav vrlo obnašal ter prvi 2 pridna moža volil in za njim smo vsi volilci enako glasovali. V četrti srenji v Oseku smo zadeli na silno nasprotovanje nekaterih nemčurjskih zagrizencev, kateri pa so propali; vsiliti so nam hotli nekega nemčurja „Maliča“, ki je nekđaj rekel, da mu vselej žolč vkipi, kedar se Slovencev spominja, sred kterih živi. Plašili so z žuganjem pretepa in poboja in so najeli leitersberškega Purgaja, ponujali denarjev, toda volilci se niso dali premotiti; surovosti smo imeli zadosti slišati, posebno na domače dubovne so ti ničvredneži svoj nemčurjski žolč razlivali; celo ženske so svoje strupene jezike stegovale in grde laži trositi pomagale s hudobnim jezikom, a tudi to nič ni pomagalo. Sprva bilo je naših premalo. Ko so to naš č. g. kaplan Fišer zapazili, dali so takoj pri g. Baumanu napreči voz in so še v pravem času pripeljali bolenega volilca na volišče; Slovenci so tako zmagali in izbrali vrlega narodnjaka g. Alojzija Vračkota! Živili taki domoljubi! Nemčurjski kandidat Possegg pošiljal je svoje volilne oklice okoli, v kterih obeta, da hoče kot poslanec v državnem zboru ostro za to potegovati se, da konservativci lepe štajerske dežele na dvoje razklali ne bodo! Sram ga bodi zarad takih neumnostij! — Minister Stremajer je našej šoli podobno cesarjeviča Rudolfa poklonil. — Naš školnik g. Janez Fras obhaja letos 50letnico svoje službe! S poravnanjem Pesničke struge hoče vendar le resnica biti; kajti steze, katero je voda pred dvema mesencema raztrgala, baje zategadel ne poravnajo, ker bodo na omenjenem kraju napravili most za novo Pesničko strugo. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Volilna borba je po vseh deželah. Povsod pa krhajo dosedanjo večino liberalnih ustavakov. Najbolj hudo se jim je godilo pri Slovencih. Ti so na Kranjskem v kmetskih in tudi mestnih skupinah zmagali in deželo obrisali liberalnih nemčurjev. Celó v Ljubljani so zmagali in starega slovenskega judeža Dežmana podrli. Izvoljeni so v Ljubljani g. Josip Schneid vitez Treuenfelski, tajnik v cesarjevi pisarni na Dunaju, dobil je 484 glasov, Dežman samo 386. Živili vrli ljubljanski volilci! Od l. 1861. sem so v njej se šopirili nemčurji. Sedaj je bela Ljubljana zope slovenska! Gorenjska mesta so izvolila dr. Poklu karja, drzni Vestenek je propal, v dolenskih me

stih pa je zmagal grof Margheri in podrl nemčurja Kromerja. Primorci so izvolili dr. Viteziča, le v Kopru je zmagal lahon Defranceschi zoper Slovenca dr. Klodiča. Obžalovati je, kar se je v Gorici zgodilo. Slovenci so bili nesložni ter pustili dvema kandidatomu puliti se (dr. Tonkli in prof. Povše) tako, da je zmagala slovensko-nemška šviga-švaga (Winkler). Štajerski Slovenci smo povsod zmagali, v Mariboru raznesli Seidlijansko gardo in okraj pobrisali liberalnega nemčurstva, ki se je toliko let šopirilo. Seidl I. in II. in Seidl III., po domače Possegg, so zgjnil. Sosedni štajerski Nemci so tudi sijajno zmagali v kmetskih skupinah s svojimi 5 konservativnimi kandidati. Pristrčno želimo, da bi zmagali tudi koroški Slovenci! Minister Stremajer bi rad bil v Lipnici izvoljen pa bo težko šlo, ker Radgona nasprotuje, ki je za dr. Magga! Po drugih deželah so liberalci zgubili že mnogo sedežev, na Dunaju propal je celo minister Glaser. Sicer si pa bodo liberalci v mestih nekaj opomogli in odločilo se bo v velikem posestvu, ali bo novi državni zbor dobil liberalno ali konservativno večino. V Bosni in Hercegovini potuje sedaj vojvoda Württemberg, ki se je zopet vrnil v deželi. Naši vojaki baje hudo boleajo, veliko trpijo, jesti pa malo in slabo dobivajo, magjarsko črno vino ni skoro za piti. Liferanti so večjidel sami Judje!

Vnanje države. Ruski car je čez Hvalinsko morje poslal generala Lazarjeva, slavnega premagovalca Turkov pred Karsom, dalje 22.000 vojakov, da vzamejo mesto Merw ob Afganistanskej meji. Turškemu sultanu hočejo Angleži in Francozi odvzeti Egipt, sultanov doseđanji vicekralj Izmael je moral odstopiti in vlado izročiti sinu Tefik-paši, ki tujcem neki bolj ugaja. Bržčas Egiptovska dežela ne bo dolgo več nosila turškega jarma! Srbski general Alimpič je prišel na Dunaj na pogovor, kde in kako bi se železnice naše podaljšale čez Savo in Donavo v Srbijo. Italijani delajo šance in tabore ob francoskej meji. Bivša francoska cesarica je na smrt zbolela, ko je slišala, kako grozno je njeni sin Napoleon IV. bil od Zulu-Kafrov umorjen. Prijatelji nesrečne cesarske rodbine pripravljajo v Chiselhorstu na Angleškem sijajen pogreb za umorjenega princa, čegar telo sedaj po morji peljajo domov!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogođki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XXII. Od Zenice naprej smo se vozili po strmih bregovih visoke planine Vitrenice. Tri ure smo gotovo navkreber lezli, preden smo dosegli najvišje mesto, ležeče 600—700 metrov nad morjem. Od tod se nam je ponujal krasen razgled na vse kraje, posebno na velikanske, proti nebu kipeče,

hribe in gore raznih planinskih panog, od katerih se nam je zdelo, da nosijo na svojih ramah nebeški obok, kakor mogočni stebrovje kakšno veličastno kuplo. Potem je šlo tje do sela „Han Kompanija“ navzdol, da smo morali coklje položiti in še po 3 kolesa zavreti; sicer bi bili težko obloženi vozovi konje in voznike pobili. Mimo majhnega gradiča Viteža, kder se nabaja mohamedanska džamija, 60—80 krščanskib in turških revnih kočic, in kder se pridruži Brod-Sarajevskej cesti še ona od Banjeluke čez Travnik v Sarajevo, dospeli smo opoludne v Busovačo. Oddehovati si tukaj nismo mogli brez skrbi, ker so nas telegrafično vedno priganjali, naj hitimo, kolikor le zamoremo. Zato je poveljnik ukazal, da si v taboru samo le hrane skuhamo, potem pa jo udarimo dalje. Meni je ostalo toliko prostega časa, da sem pregledal in prehodil malo mestice. Busovača leži v divnej dolinici 2 rečic, Busovače in Kozice, šteje do 800 prebivalcev, $\frac{2}{3}$ mohamedanskih, $\frac{1}{3}$ krščanskih, 5—6 prodajalnic, kakih 5 kavarn, 1 džamijo in kat. cerkvo, ako se sme borna kočica z majhno sobo tako imenovati. Hudojni jeziki krivijo Busovačane, da ne umijo dobre kave peči, zato je neki na prav slabem glasu. Kdor hoče kakšno pogrditi, reče samo: „baš je prava busovača“. V mestnej okolici najdeš rudokop železa, ki ga Bošnjaki močno štimajo. Moslemi so tukaj brezkraino predrzni, ali so vsaj bili do našega prihoda. Vse bi uničili in zateptali, kar je krščanskega. Zato se je morala po vsakej službi božjej vsa mešna priprava in oprava poskriti, da bi bila varna pred divjaki. Velika žalost me je obhajala, ko sem gledal kraj, tako reven tako zapuščen in siromašen, oni kraj namreč, kder se opravlja vsako nedeljo najsvetejša daritva sv. meše. Tu bi zastokal in zaplakal prorok Jeremija: „Kako vendar sedi cerkva osamljena in zapuščena, nekđaj polna ljudstva svojega; gospa narodov postala je dekla trinogov. Jokom joče v noči in solze jej zalivajo obličje: ni ga, ki bi jo tolažil.“ Z vso pravico bi smeli bosanski katoličani pri sedanjih svojih bornih cerkvicah in na razvalinah nekđanjih krasnih božjih hramov popevati vse žalostinke Jeremijeve, ki so kakor za to prenesrečno deželo zložene. Dal Bog kmalu rešitve! Ko se oglasim č. o. frančiškane, župniku in jegovemu pomočniku, pravila sta mi gorostasne krivičnosti in besnosti mohamedanske. Semtrtje bilo bi bolje živemu pod zemljo zlestiti, nego okušati turško zasramovanje. Ker so kristijani toliko trpeti morali od strani otomanskih krvoločnikov, nij čuda, da jih je prihod avstrijske armade neizmerno razveselil. Sprejeli so rešitelje svoje slovesno in navdušeno, kakor se menda to nikjer nij prigodilo. Njim na čast in v zahvalo so postavili se zastavam in cvetljicami lepo okinčan slavolok, kateri so edni stavili, drugi pa stražili s kosami, vilami, cepei, loparji in omeli. Napis vrhu slavodobitnih vrat sestavila sta v bosanskem

in nemškem jeziku oo. frančiškana in še pri našem prihodu so lesketale iz višine besede: U slavo Njivog Apostolskog Veličanstva Franc Jozipa I. cara Austrie, koga neka Bog požive na mlogo ljetah!

V župnikovem stanovanju mudil se je general Filipović sam s celim svojim štabom. Tukaj je sestavil načrt, kako treba zgrabiti vstaše, ki so se na boj pripravljali. Župnik mu je priskočil sè svojim poznanjem ove okolice. Na njegov svet se je bojda v hribe poslal eden oddelek, ki je po burnem potu turčine za hrbtom napal, ko so raz busavačkih gričev že skrbno po naših streljali. Vsled tega nepričakovanega obkoljenja so se morali umakniti, zapustivši mnogo mrtvih in ranjenih na bojišču. Naših je bilo 8 ranjenih in 2 mrtva in eden od teh na drobno razkosan. Ko te novice zvem, po vrnem se v tabor, od koder smo naprej dirjali brez vsakega cilja; kedar bomo onemogli ali pa nam boče črna noč pot zastavila, tedaj čemo ustaviti; to je bilo naše geslo. Mahali smo jo dalje, da se je od zemlje kadilo, dokler ne dosežemo pozno v noč neke goste šume, skozi katero nij kazalo dalje potovati, ker je tmina tako črna prihajala, da si še v rogu večje misliti ne moreš. Zato smo sklenoli tukaj čakati prihodnega dne. Zanetili smo na večkerih krajih močen ogenj in porazstavili na vse strani straže, da odganjajo dvo- in četirinožne vohune in zalezune. Pri sekanju, lomljenju in nabiranju drv za kurišča našli so fantje slučajno studenec, iz kterega je izvirala prav okusna kisela voda. Kiselin mora po vsej Bosni obilo biti, kakor naznanjajo že razna krajna imena n. p. Kiseljak, Iližja, (toplice), Klokot (klokotati, hervorsprudeln). Dvomiti nij, da hrani bosanska zemlja v svojem osrčju mnogo zakladov, ki še čakajo svojega kopača. Svital je dan 25. avg. še slabo, ko se poslovimo od tega samotnega brloga, napolnivši svoje čutare s kiselo vodo, da nam gasi popotoma hudo žejo. Še le zjutra smo spozanli, da smo taborili blizu hana Bielalovaca, kder so se naši pred 9 dnevi srečno borili, osvovivši si od sovražnika mnogo šotorov, 4 zastave, nekaj municije in drugih koristnih reči.

(Dalje prih.)

Smešničar 27. „Ti stara“, reče mož svoje ženi na večer, ko sta se spat vlegla, „po noči me moraš vzbuditi, kedar bom žejen“. „Kako jaz morem to vedeti, kedaj boš žejen“, reče žena. „Le vzbudi me, kedaj boči, jaz sem zmirom žejen“.

Janez Dub.

Razne stvari.

(Najiskrenejše priznanje in zahvalo) izreka centralni volilni odbor v Mariboru vsem volilcem in domoljubom, ki so pripomagali štajerskim Slovincem do sijajne volilne zmage!

Dr. Radaj, predsednik. Dr. Gregorčec, tajnik.

(Občno aritmetiko za učiteljska) sestavil, spisal in založil je g. L. Lantar, c. k. profesor v Mariboru. Cena 1 fl. Izvrstna in velepotrebna knjiga bodi vrlo priporočena!

(V mestnej skupini mariborskej) tekmarijo 3 kandidati: dr. Duhač, baron Rast in Wiesthaler. Slovincem najmenje pravičen je dr. Duhač. On je eden izmed graških „fortšritlerjev“ in dunajskih 112 Turkov! Sicer pa je pripadal najbolj „tihim“ poslancem!

(Seidl) se je v Pohorje potegnil in dal v Bergenthalu izvoliti za volilnega moža. Toda urednik „Slov. Gosp.“ je iztaknil paragrafe, ki tega ne dopusté, g. dr. Radaj je sestavil protest, volilca g. Vajksel in g. Peter Lorber sta podpisala: okrajni glavar je potem Seidla zbrisal in pri drugi volitvi je moral Bergenthalski grof češ nečeš biti volilen mož. Tako smo Slovenci zvitega lisjaka izkurili iz Pohorja!

(Petdesetletnico) svojega obstanka obhajala je 4. junija t. l. vzajemna graška zavarovalnica proti ognju ter izdala lepo knjižico, kder je popisana zgodovina tega zavoda.

(Nagla smrt) zadela je posestnico Ivanušičku v Loperšicah ormožkega okraja; voz sena se je na njo in moža zvrnil; mož je bil rešen, žena pa je mrtva ostala.

(Živinsk divjak) ob enem pomagač nekega mesarja pri Gospej svetej na Koroškem je 2 psa naščuval v mlado žrebe. To je prestrašeno skočilo v močvirje in obtičalo; psa sta potem ubogo žival tako zgrizla, da je po velikih bolečinah konec vzelo. Divjaka je sodnija prijela.

(Iz Szegedina) še do sedaj ni odtekla vsa voda, večji del mesta je še pod vodo in razdjan.

(Hud bik) je 72letnega Stimmnikarja v Dobravi pri Slov. Gradcu z rogmi ugrabil in usmrtil.

(Zemlja stresla) se je v Žabnici na Koroškem, ljudje bili so hudo zastrašeni.

(Utonil) je mizarski učenec Jožef Križan v Svetinjah, ko se je neprevidno v ribniku kopal.

(Porotne sodbe) pričnejo v Celju dne 14. julija t. l.

(Nepoboljšljivi požigalec) Jernej Smodila je v Ježevcu v kozijanskem okraju užgal klet posestniku A. Dobraucu. Zločinec bil je uže enkrat zarad požigauja obsojen na 10 let v ječo.

(Razna društva ptujska), med njimi tudi čitalnica napravijo 6. julija skupen izlet v Sloven. Bistrico.

(Južna železnica) je lani zaslužila 36,407.000 fl. potrošila pa 14,413.000 fl. Jeni prvi upravni svetovalec je jud Alfonzij plem. Rothschild.

(Hranilnici mariborskej) se je mesenca junija vložilo 116,725 fl. izvzelo 97,591 fl.

(Ponarejen desetak) je od nekega tujca prejel trgovec v Malinedelji in je bilo ponarejevanje spoznano od ljetomerske pošte.

(Grozna toča) se je 1. jul. popoldne ob 8. uri vsipala in v mariborskej okolici posekala vino-

grade in setva, deloma do tal. Največ je trpel sv. Vrban, Rožpah, Pozruk, Kamca, Maribor, Leitersberg, sv. Peter . . . Ptičev je mnogo ubitih, v mestu je neznano veliko šip potrupalo. Toča je bila trasta in debela ko orehi!

(*Neizmerna nesreča nas je zadela*), toča neusmiljeno obiskala. Zadnjega junija leta 1879 ne bomo mogli pozabiti, ker ob 8. zvečer se je strašna toča vsula čez naše njive in gorice. Zamarkova in vrh, občina št. Lenartska, Radehova, Lormanje, Šetarje je popolnoma, št. Jurski dol, spodnje in gornje Žerjavce in Porčič deloma pokončan. Nadejali smo se lepe žetve in srednjega vinskega leta, pa zdaj smo berači. Ne bomo želi ne brali; nimamo sočivja, vse se bode moralo na novo sejati in saditi. Mnogo ptičev je potolčenih. Bog nam pomagaj in usmiljenje dobrih ljudi. — M. K.

(*Učiteljskih in podučiteljskih služeb*) razpisanih je mnogo. Učiteljev pogreša sv. Andraž v Slov. gor. sv. Barbara v Halozah, Hajdina, sv. Janž na Dravskem polji, sv. Lovrenc v Slov. gor. sv. Marjeta pod Ptujem, Markovci, Cirkovice, Svetinje, Kulmburg, Runč, Ormož, sv. Miklavž, sv. Tomaž, Rogatec, sv. Križ pri Slatini, Kostrivnica.

(*Spremembe v Lavantinski škofiji*). Č. g. Andrej Podhostnik je provizor v Prihovi, kaplanija ondičasno izpraznena. Dalje č. g. Vincencij Plaskan gre kot provizor v Zibiko, č. g. Franc Zdošek za I. kaplana v Slov. Bistrico, č. g. Franc Nendl kot kaplan v Videm, č. g. Lovro Kramberger kot II. kaplan v Šmarijo, č. g. Jožef Muha kot kaplan v Mahrenberg. č. g. Jurij Vtičar kot II. kaplan v Reichenburg.

(*Telegram iz Gradca*): Slava Slovencem na Pohorji, v Slov. goricah, ob Dravi! Poteptali ste gada! Živili orli Slovenci! Živil Goedel! Huberjev klub.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tarsica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		
Maribor . . .	6	40	4	30	4	20	2	60	4	20	4	20	4	70
Ptuj	5	80	3	55	3	72	2	85	3	65	3	70	3	67
Varaždin . . .	5	65	4	—	3	50	2	30	4	—	3	10	5	30
Dunaj } 100 Klg.	9	90	6	7	6	7	5	30	5	15	6	85	—	—
Pešt } 100 Klg.	9	42	6	22	6	32	6	65	5	12	4	65	5	—

Loterijne številke:

V Trstu 28. junija 1879: 57, 44, 55, 90, 41.
V Lincu " " 57, 19, 26, 12, 14.
Prihodnje srečkanje: 12. julija 1879.

Komija ali praktikanta,

ki je nemškega in slovenskega jezika zmožen, na deželi bivati veselje ima, okoli 20 let star, vzemega v štacuno z blagom vsake robe

Alojz Kukovec,
trgovec pri sv. Marjeti pod Ptujem.

SOLNA ZALOGA

Rupertu Juda v Celju

priporoča svojo priznano najboljšo sol v zakljih; tudi v grudah je ondi na prodaj 2—3 po najnižej ceni.

Izpraznene učiteljske in podučiteljske službe.

1. Začasna učiteljska služba v Kapelah II. razreda s prostim stanovanjem, in
2. podučiteljske službe omenjenega razreda v Negovi, Šent-Jurju na Ščavnici in sv. Duhu.

Prositelji nemškega in slovenskega jezika zmožni, naj vložijo svoje prošnje po pravilnem potu do konca julija t. l.

Okrajni šolski svet v Zgornji-Radgoni
dne 18. junija 1879.

2—3

Prvosednik: **Premerslein.**

Razglas.

C. k. okrajna sodnija v Slov. Gradcu naznanja, da se bo prostovoljna sodnijska prodaja po dražbi vsega pohištva in gospodarske sprave pripadajoče zapuščini dne 7. junija 1879 zaumrlega preč. dekana in župnika g. Franca Brunnerja vršila 7. julija 1879 dopoldne od 9—12, ure, potem od 2—6. ure popoldne in jednako naslednje dni.

Dražba se bo pričela s prodajo živine: 5 parov volov, krave, tretjice, telice, 4 konji, med temi 1 zelenko, 2 belo-zelenka, 1 kobila, mlad žrebec rujav, 40 svinj, malih in velikih. Pod nastavljeno seno se ne proda nič, izdražbani predmet se ima takoj vgenoti. Zastran vina, kedaj se ima odpeljati, se zamore dogovoriti z dediči.

C. k. okrajna sodnija Slov. graška, dne 27. jun. 1879.

Mlin na prodaj.

Pol ure od mesta in železniške postaje Ormož je mlin z oljarnico na prodaj. Mlin kakor tudi gospodarsko poslopje je zidano. Pogoji so ugodni. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri Juriju Jesihu, posestniku v Pavlovcih pri Ormožu, kjer se pogoji natančneje pozvedó.

1—3